

La vida de les societats locals

NOTES SOLTES

Casino de Granollers

El Casino podriem dir que és fill directe de les velles societats *Terpsicore* i *Granollersense* fusionades pel desembre de 1878 sota el nom de *Casino Apolo*, segons pacte que signaren Josep Carrencà, Ramon Vendrell, Esteve Trullàs i Salvador Valls, en representació d'ambdues societats.

Ja per la festa major següent, és dir, pel 79, i a causa d'una desavinença amb el cafeter Sala, veiem com els socis de l'*Apolo* nou nascut fan un envelat allà on era abans l'era d'En Biluia, al costat d'on és el Casino, i com són començades ja les obres de construcció d'aquest. Aquell any és el primer que la festa major s'allargà fins a quatre dies.

El 18 de juliol de l'any 80 la Junta constructora del nou Casino, presidida per Josep Carrencà, donà possessió a la primera Junta directiva, elegida per unanimitat, la qual era constituïda pels senyors: Francesc de P. Montañà, president; Salvador Valls, vice; Esteve Trullàs, caixer; Josep Soca, Esteve Vilageliu i Manuel Bigas, vocals, i Esteve Garrell, secretari.

Per la festa d'aquell any, es féu l'inauguració del nou edifici, que coincidirà amb la de l'enllumenat de gas a la Vila.

Amb data 12 de setembre del mateix any és aprovat el primer Reglament del Casino, el qual diu en el primer article: *El Casino de Granollers tiene por objeto ofrecer a los que formen parte del mismo un centro de ilustración i lícito recreo.*

(Després, aquest Reglament ha estat reformat: el 10 de desembre de 1884, essent president don Antoni d'Argila; el 6 de desembre de 1892, que presidia Antoni Vilaburgès; en febrer de 1900, president el metge Joaquim Camps; el 20 de gener de 1907, que tornava a ésser president el senyor Argila i finalment el 25 de juliol de 1909, que actuava de president En Francesc Torras.)

L'edifici fou construït per accions de 125 pessetes, les quals foren adquirides pels menestrals de la Vila i qualques propietaris de la comarca, que durant alguns anys participaren activament de les festes del nostre Casino.

Per la festa major de 1881 es celebrà el primer Certàmen literari, que presidí el notari, fill predilecte de la Vila, don Francesc Maspons i Labrós, i fou tota una festassa, recordada sempre més, i ponderada, pels vells casinaires.

Després es celebraren altres quatre Certàmens més, organitzats pel mateix Casino, en els anys 82, 84, 86 i 96, els quals foren presidits, respectivament, per Victor Balaguer, Marià Maspons i Labrós, Josep M.ª Vallès i Ribot i Santiago Russinyol. La vinguda a Granollers de Victor Balaguer fou un esdeveniment i el discurs de Vallès i Ribot provocà no poques discussions. Creiem d'interès anotar que en el Jurat que en 1896 presidí En Russinyol hi figurava el poeta Joan Maragall.

En l'any 1919 es celebraren els Jocs Florals organitzats pel setmanari *Foc Nou*, els quals presidí Joan Santamaria, el notable prosista autor de les «Visions de Catalunya».

I esmentarem també les festes literàries i humorístiques que ha fet el Casino en els anys 1901 i 1921, sots la presidència d'Albert Llanas i Manuel Fontdevila. Per la broma de 1901, en la qual hi prengué part la gent més sèria de la casa, es guarní al saló de forma molt original i foren pintats els tapissos de color local que sovint tornen a sortir, obra de Miquel Soto i Esteve Margarit.

D'aquestes festes se n'han publicat els volums dels Certàmens de 1881, 82 i 84. En el setmanari *El Congost* hi hem trobat el discurs de Vallès i Ribot, l'any 86, la poesia *El Vallès*, d'Ubach i Vinyeta i el discurs de Russinyol. *L'Enciclopèdica* publicà, en forma de llibre, un número dedicat al Certàmen de 1896. I en el programa anunciador de la festa major de 1925, fet a la nostra impremta, fou publicat el discurs presidencial d'En Fontdevila en els primers Jocs Florals *federals* celebrats a la nostra terra. Foren uns Jocs amb molt bon humor, però sense poetes i sense Reina, que tingueren bella derivació en una festa de caritat.

L'any 85 (any del còlera d'En Romero Robledo), es trobaven a Granollers qualques artistes barcelonins i donaren un concert al Casino, a profit dels pobres de la Vila, baix la direcció del mestre Obiols. Aquell mateix any la festa major es celebrà els dies 14, 15 i 16 de novembre.

Pel Carnaval de 1886 es celebrà una *Cavalcada* que mai no s'ha fet res de semblant. Per a participar-hi, vingueren gran nombre de socis del Centre Vallesà, entitat que a Barcelona era com és ara la Casa del Vallès, però en un to més xiroi. Amb tot «*este circulo*—escriu un periòdic de l'època—no es para dar bailes solamente, pues que

en él se albergan con especial predilección la poesía y la música». Altre dia *La Renaixença* diu que els socis del Centre Vallesà «són catalanistes la major part d'ells» i dona compte d'una festa en la que el senyor Borrell i Sol, que anys després fou regidor republicà de Barcelona, féu un discurs «inspirat en ardent amor a la pàtria catalana, quines glòries descrigué, essent calorosament aplaudit.»

L'any 87 una nodrida comissió de socis anà en manifestació a saludar els poetes i literats barcelonins que havien anat a Hostalrich a retre homenatge a Frederic Soler, autor del drama «Les joies de la Roser».

Del 5 de juny al 9 d'octubre actuà seguidament en el teatre la companyia dramàtica de Vicente Miquel en la qual hi figurava Enric Borràs de galan jove. Pel juliol d'aquell any foren construïts en el teatre els quartos per a vestir-se els artistes.

L'any 86 actuà la companyia Tutau i Carlota de Mena, l'any 90 la companyia de Lleó Fontova, i ja sona llavors el nom d'Emili Graells, el popular actor, tan actiu encara.

Una prova de la vida tan diferent d'abans amb ara, és l'anunci que per la festa major de 1887 els socis, que tenien entrada lliure a les funcions de teatre, per *dos rals* podien obtenir les invitacions per als seus familiars. En la temporada de quaresma *dugues* invitacions familiars per a cada una de les sis funcions que es donaven, valien en total *dugues pessetes*. Llavors el pressupost d'una companyia de sarçuela era de 300 pessetes. Pobres còmics!... I pobres músics!...

L'any 1890 es donaren al teatre del Casino dues representacions d'òpera italiana, les primeres a Granollers. La diva Josefina Huguet cantà *Luccia* i *Sonàmbula* i interpretà la partitura l'orquestra La Catalana.

El mateix any 90 es féu important reforma en el jardí i en el local: és de llavors el magnífic paviment de pedra marbre que hi ha al Cafè.

Les festes de Carnaval i d'Innocents han donat lloc, al través dels anys, a que el jovent del Casino fes gala del seu bon humor i del seu enginy. Pels Innocents de l'any 86 es converteix la sala en una Exposició; altre any és representat un apropòsit, *Il primo serpento dil mondo*, de l'Avi Garrell; altre any es féu un circ equestre... Les festes de Carnaval dels nostres temps són